

Kapitel VII.

Om Understøttelse under særlige Forhold.

§ 64.

Naar en heri Landet forsørgelsesberettiget Person, som ikke ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, efter sit fyldte 60de Aar bliver trængende til Understøttelse, betragtes den Hjælp, der af det Offentlige ydes til hans og Families nødvendige Underhold eller Kur og Pleie, ikke som Fattighjælp, forsaavidt den Paagjældende hidtil ikke har nydt saadan Hjælp, og han derhos enten i de sidste 10 Aar har været Medlem af en Sygekasse, hvis Love ere godkendte af Indenrigsministeren, eller paa anden efter vedkommende Kommunalbestyrelses Sjøn virksom Maade, saasom ved passende Indskud i en Alderdomsforsørgelseskasse eller deslige, har søgt at sikre sig mod at falde Fattigvæsenet til Byrde.

§ 65.

Naar en heri Landet forsørgelsesberettiget Person, der som Medlem af en Sygekasse af den i § 64 omhandlede Art har modtaget Understøttelse af bemeldte Kasse i Henshold til de for samme gjældende Regler uden ved Siden heraf at have oppebaaret Fattigunderstøttelse, efter Sygekassenhjælpens Ophør fremdeles er trængende til Understøttelse, og Trangen vedvarende er begrundet i Sygdom eller i, at Paagjældendes Erhvervsbetæne som Følge af samme er væsentlig forringet, skal den Hjælp, der af det Offentlige ydes ham til fortsat Kur og Pleie eller til hans og Families nødvendige Underhold, ikke betragtes som Fattighjælp, forsaavidt og saalænge den ikke i Børighed og Omfang skjønnes at overstige den ham af Sygekassen ydede Understøttelse.

§ 66.

Den i de tvende foregaaende Paragrafer omhandlede Understøttelse, der, hvor Forholdene tale derved, kan bestaa i Vedkommendes Anbringelse i dertil bestemte Asyls, Hospitalet eller lignende Anstalter, udredes af Opholdskommunen. Er han ikke forsørgelsesberettiget i Opholdskommunen, har denne Krav paa at erholde tre Fjerdedele af de anvendte Beføstninger refunderede efter de for Refusion af Fattighjælp gjældende Regler.

§ 67.

I Krigstilfælde er Regjeringen bemyndiget til at træffe Foranstaltning til, at Forsørgelsen af tjenstgjørende Militæres Familier sker i Overensstemmelse med Grundsætningerne i Loven om Forsørgelse af deslige Familier af 12te Marts 1864, saaledes at Forsørgelsen ikke medfører de Følger, som flyde af en fra Fattigvæsenet modtagen Understøttelse.

§ 68.

De af vedkommende Kommune i Medfør af Bestemmelserne i nærværende Kapitel afholdte Omkostninger opføres under en særskilt Post i Kommunens aarlige Regnskab.

Opførelse der Spørgsmaal om, hvorvidt en Understøttelse falder ind under Bestemmelserne i nærværende Kapitel eller er at anse som almindelig Fattighjælp, afgjøres dette endeligt af de i § 59 nævnte Myndigheder, og den truffne Afgjørelse kan ikke indbringes for Domstolene.